

Substantiv bestämd form

Skrönorna är korta och underhållande **historier**.
Huvudpersonen är ofta ... **Slutet** brukar vara ...
 Hon jobbar i **kassan** i **en** mataffär.
 En kvinna flyttade med sin familj till **ett** nytt **hus**.
 Familjen hade en hund som brukade springa lös
 i **trädgården**.

Substantiv bestämd form
 När något är en naturlig del
 av det man pratar om har
 substantivet normalt bestämd
 form.

1N, s. 121

Jag har alltid velat ha en dyr klocka så jag köpte en dyr klocka på nätet. Frakten var jättedyr och jag var tvungen att betala försörningen också. Förpackningen var jättevacker.

Jag har flyttat till en ny lägenhet. Den ligger i ett bra område. Grannarna är jättesnälla och utsikten är jättefin från balkongen.

Mitt barn älskar sin fina skola. Lektionerna är jätteintressanta och eleverna är jätteduktiga. Maten är i skolan är jättegod.

Dessutom var frakten jättedyr....

Även frakten var jättedyr...

Frakten var också jättedyr...

Plus att frakten var jättedyr....

Extra:

Efter *som* (= på samma sätt som/i likhet med) har substantivet artikel:
Du är ju precis som ett litet barn. = Du är inte ett litet barn, men du uppför dig som ett litet barn.

Efter *som* (= i egenskap av) har substantivet inte artikel:
Som barn gick jag alltid runt ... = Jag var ett barn då.

Substantivet har oftast inte artikel när man pratar om utrustning, hjälpmedel, ägodelar, klädesplagg etc. Man tänker inte på specifik utrustning eller specifika kläder:

Han går med käpp. Hon har glasögon. De har villa.

Han har alltid kostym och slips.

När man använder beskrivande adjektiv har man ofta artikel:

Jag tycker att du ska ha en prickig blus.

Uttal: reduktioner

Man reducerar ofta **r** i slutet av ett ord (till exempel presens-r) när nästa ord börjar på konsonant: *Pelle tror på tomten* → [tropå]

I naturligt tal uttalar man ofta **d** i början av ett ord som **r**. Detta händer när ordet som börjar på **d** är obetonat och kommer efter en vokal:
Ska du äta nu? → [skaru]

Ibland kommer båda reduktionerna i samma fras. Man reducerar **r** i slutet av ett ord och då hamnar **d** i ett obetonat ord efter vokal och blir **r**:

Tro^r du? → [Troru]

Man reducerar ofta **-de** (preteritumändelsen) på verb i grupp 1:

Tittade^r du på teve igår? → [Tittaru]

Titta på s. 262
i textboken!

10, s.122

1. Ska rom åka till Danmark.
2. Va sa ru?
3. Ska ru se filmen ikväll?
4. Hur dum få man va?
5. Vet tu va rom hittade?
6. Tro ru inte att tom kommer på festen?
7. Deras älskade kanin hade dött.
8. Hon tvättade den noga. /Hon tvätta ren noga.
9. Vad tänker David på nu, tro ru?
10. Va ere för konstit me de?
11. Va tänker du på?
12. Fatta ru (i)nte?